

L'Esqueix

Sant Llorenç Savall

REVISTA MENSUAL

SETEMBRE 1988

N.º 4 (II Epoca)

Preu: 60 Ptes.

Editorial

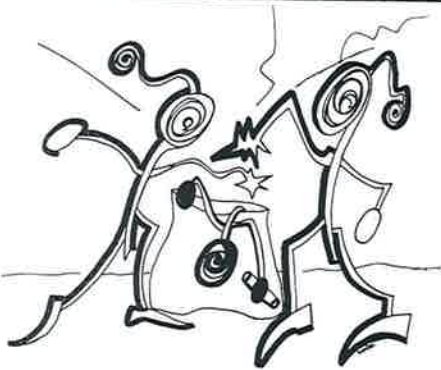
La nova era de festes majors, començada l'any passat, s'ha consolidat durant aquest any. Actes innovadors, uns més que altres, encerts, petites errades, i com a primer objectiu agrupar el màxim nombre de gent a la plaça, han fet una Festa Major atractiva i que ha agradat gairebé a tothom, que quedà demostrat per la gran afluència de gent a la plaça.

Una festa on hi ha col·laborat molta gent en l'aspecte organitzatiu, no en el monetari, ja que de mocadors no es van vendre els que es preveien. Doncs sí, aquesta nova Comissió ha arrossegat força gent per tal de cobrir la costosa feina que suposa la organització d'una festa major. Aquests col·laboradors, temps enrera també haurien fet falta, però per algunes raons, fins ara no els hem tingut.

En aquesta Festa Major, les campanes no han estat tocades pel campaner, la mecànica s'ha encar-

regat de fer-ho; alguns no n'hauran trobat la diferència, d'altres, però, sí. En aquest número, rendim l'homenatge a qui les va tocar durant tants anys i que ara, malhauradament, ja no hi és entre nosaltres.

S'acosta la tardor, i porta aires frescos a la revista. S'ha incorporat un nou membre a l'equip redactor, la nostra benvinguda per a ell i també a tots els que estiguin disposats a entrar-hi, tant en la redacció com en l'aportació d'escrits o d'idees.

HEM SIGUT FESTA

Sant Llorenç ha tingut altra vegada un encontre amb la seva Festa Major. Aquest any ha sigut més animada que mai; i s'ha de destacar l'aportació espontànea de molts veïns a donar calor a la Festa, guarnint carrers i balcons. Ha sigut una Festa intensa, plena d'activitats, gresca i imaginació.

El dijous, com a entrada de festa, vàrem tenir una nit molt ben aprofitada. Les ombres xineses que representaven a uns follets dançant al voltant de la caixa de la fantasia, acompanyats d'una magnífica peça musical, va ser, malgrat la durada, de l'agrat de tothom. S'ha d'alabar les hores que aquelles jovenetes varen assajar perquè sortís un quadre tan esteticament cuidat.

I com a fruit final, producte de la caixa de la festa, va sortir, en forma de follet, l'actriu Rosa Cadafalch, que va fer una esplèndida representació del pregó, obrint així la porta a la Gran Festa. Després, com a traca final hi va haver una mica de tot, com una premonició del que seria la festa: diables, confetti, gresca, música, ani-

mació... varen rematar aquest engrascador inici de festa.

Potser la representació teatral s'hagués hagut de desplaçar al darrer dia, suplint al transformista Carmelo Seyes, que va fer acabar la Festa sense pena ni glòria, ja que després de la disbauxa del dijous l'obra, sense menysprear-la en cap aspecte, va refredar l'ambient de gresca. . . .

El Quo Vadis? va seguir animant la nit. L'organització i les proves estaven molt cuidades, però l'errada va ser no informar amb antelació als participants del sistema de puntuació de la prova, això va ser el que va causar confusions de darrera hora. Al mateix temps s'hauria d'haver previst un sistema per incorporar-hi nous grups o fer eliminatòries, ja que un gran nombre de gent no va poder participar-hi, tot i dient en els programes que l'inscripció es podia fer efectiva fins abans no comencés la prova. . . .

A més de Quo Vadis? per a gent gran, també varen haver-hi altres novetats com l'exhibició de Tir a l'Arc a la Font de l'Aixeta, l'interessant Taller de Ceràmica, el Concurs de Brau Mecànic i la Fàbrica Textil en Miniatura. Tot això donà més volum a la Festa.

S'ha de donar especial importància al fet d'haver-hi tant jovent del nostre poble a la Festa, això la va fer molt animada. Gràcies a això vàrem fer una festa encara més nostra, perquè la Festa Major només passa una vegada a l'any i si hi som tots és molt més viva.

Un punt que creiem erroni de l'organització va ser el fer pagar 1.500 pessetes pels mocadors. Aquestes 500 pessetes feien recular a molta gent, o el que se'n hagués comprat dos ara només en comprava un. Fent pagar 1.000 pessetes de segur que se'n haguessin venut molt més. El fet està en que s'han recaptat els mateixos diners que l'any passat.

S'han de mencionar i felicitar a carrers com el Nou, Vic i Vapor, que varen seguir el camí iniciat l'any passat pel carrer Barcelona, de guarnir-los amb la unió de tots

els veïns. Això dona més calor i vistositat a la Festa. Esperem que l'any que ve s'hi animin nous carrers, és una manera d'aconseguir que tots els racons del poble expressin un sentiment comú.

Els grups musicals varen oferir a tothom el que calia: ambient i bon ritme. El divendres va estar molt animat, però el dissabte allò ja era «marxa grossa», va ser la major concentració de persones al ritme de la música.

També s'ha de destacar el vistós correfocs que aquest any va ser més interessant per durada i espectacularitat. L'incorporació de l'excellent Colla de Diables de l'Escola Josep Gras, va fer encara més vistós l'esdeveniment.

I es podria parlar de moltes més coses, però podríem caure en un mer fet descriptiu. En resum podem dir que tot el seguit d'actes va ser molt interessant i hi vàrem posar el que calia perquè aquesta Festa Major estigués tant animada. Felicitem-nos tots plegats.

RESULTATS DE LES COMPETICIONS I CONCURSOS

II CONCURS DE GUARNIR BALCONS

1er. premi:

Lluís Cadafalch i Maria Teresa Cadafalch, carrer Nou, 20. Títol: «Mirant al Jurat». Premi: 11.000 pessetes i placa de ceràmica.

2on. premi:

Pere Rovira, carrer Nou, 4. Títol: «L'Espardenya». Premi: 7.000 pessetes i placa de ceràmica.

3er. premi:

Emma Carreres i Judit Carreres, plaça Major, 6. Títol: «Festa Major». Premi: placa de ceràmica.

III CONCURS DE PASTISSOS I COMBINATS:

1er. premi (pastissos):

Rosa Pérez. Títol: «Pastís Tropical». Premi: peça de ceràmica per a pastissos.

2on. premi:

Cal Ramón. Títol: «El tronc». Premi: Trofeig.

1er. premi (combinats):

«Fila O»: Laura Mora, Silvia Mora, Josep Moncunill, Esther Borrell i Santi Vidal. Títol: «Cream Coffe». Premi: Joc de Sangria.

2on. premi:

Jaume Pujol i Quim Herrero. Títol: «Suc de Gremlin». Premi: Trofeig.

QUO VADIS? PER A GENT GRAN: 1er.: (1209)

Lluís Cadafalch, Joan Jo, Jordi Orriols, Jordi Grau i Alex Grau. Premi: 25.000 pessetes, trofeig i medalles.

2on.: (1207)

Xavi Rosell, Sònia Prats, Mònica, Francesc Velázquez i Jordi Puig. Premi: Trofeig i medalles.

3er.: (1139)

Maite Aguilar, Jordi Soriano, Enric Núñez, Àngel Borrell i Joan Vall. Premi: Trofeig i medalles.

Premi especial «el tresor» de LA CLAU!, consistent en una subscripció anual per valor de 28.000 pessetes a: Agustí Yepes (Jr.).

CONCURS DE BRAU MECÀNIC

Dones:

1er.: Francesc Oliver (Trofeig) i 2on.: Manel Yepes.

Dones:

1.º: Dolors Font (Trofeig) i 2.º: Elena Roa.

Petits:

MEMORIAL SILVESTRE ROVIRA

Primera ronda:

C. E. Sabadell, 2-U. E. Monistrolenca, 1; Llorençà, 4-Penya Higuera, 3.

Tercer i quart lloc:

U. E. Monistrolenca, 6-Penya Higuera, 0.

Final:

Llorençà, 2-C. E. Sabadell, 2 (Campion per penalts).

SEGONA CURSA CICLISTA LOCAL

(Circuit urbà. 10 voltes)

Guanyador absolut: Arcadi Romera.

Corredor de més edat: Josep Rossell.

Corredor més jove: Jordi Agell.

Categoria de més de 36 anys: 1er.: Manuel Casanovas, 2on.: Alexandre Luque i 3er.: Ramon Pujol.

Categoria de 26 a 35 anys: 1er.: David Sánchez, 2on.: Manuel Torralba i 3er.: Nicolàs Almeda.

Categoria fins a 25 anys: 1er.: Manuel Yepes, 2on.: Raniel Luque i 3er.: Jordi Agell.

Premis especials cedits per particulars.

5.000 pessetes a la primera volta «Casa Sadurní»: David Sánchez

1 pernill a la quinta volta «Treca»: Manuel Torralba.

1 pernill a l'última volta «Treca»: Manuel Yepes.

CURSA POPULAR D'ATLETISME

1er.: Joan Llobat; 2on.: Joan Manel Torralba i 3er.: Sergi Cano.

Femení:

1.º: Núria Gomà, 2.º Marta Maudos i 3.º Elia Rovira.

Masculí (de 11 a 14 anys):

1er.: Daniel Capilla, 2on.: Rogelio Pérez i 3er.: Joan Casas.

Femení:

1.º: Montse Llobet i 2.º: Maria Rosa Fagas.

Masculí (de 15 a 20 anys):

1er.: Xavi Gil, 2on.: Ignasi Julià i 3er.: Martí Costa.

Femení:

1.º: Marisa Díaz i 2.º: Gemma Salabert.

Masculí (de 21 a 30 anys):

1er.: Robert Martínez, 2on.: Pere Calatayud i 3er.: Arcadi Romera.

Masculí (de 31 a 40 anys):

1er.: Francesc Carrasco, 2on. Antoni Jaramillo i 3er.: Jaume Llobet.

1 HORA RESISTÈNCIA

SOBRE TERRA

1er.: F. Pérez i Alex Balasch, 2on.: Josep C. López i Cristian Serrano i 3er.: Joan Torralba i Francesc Agell.

Petits (de 10 a 12 anys):

1er.: A. Maudos i Vicenç Chiva, 2on.: Joan Rosell i Jordi Agell i 3er.: Jaume Verdaguer i Oscar Muñoz.

Mitjans (de 13 a 14 anys):

1er.: Llorenç Borrell i Manuel Muñoz, 2on.: Màrius Oriols i Xavi Ponce i 3er.: Llorenç Mirapeix

Grans (de 15 anys en amunt):

1er.: Manuel Yepes, 2on.: Xavi Soriano i Toni Alfonso i 3er.: Pere Calvet i Toni Verdaguer.

Comori joies a

JOIERIA I RELLOTGERIA

FORTUNA

M. RIBES, S. A.

PAGARÀ A POC A POC O DEIXARÀ DE PAGAR

Representant a Sant Llorenç Savall:

HERMÍNIA TORRES I LÓPEZ

Bisbe Solà, 60, 1er.

Telèfon 714 02 43

SANT LLORENÇ SAVALL

ENTREVISTA A PAU PÉREZ I PEDRO, TÈCNIC COORDINADOR DEL PARC NATURAL DE SANT LLORENÇ DEL MUNT

En el número 2 de L'ESQUEIX li Època, vàrem fer referència a una entrevista al tècnic coordinador del Parc Natural, que per motius burocràtics no va poder aparèixer a l'esmentat número. Malgrat vàrem anunciar que sortiria en el número 3, tampoc va arribar; ara però, ja la tenim a punt i agraïm la desinteressada col·laboració del senyor Pau Pérez, per tal de confeccionar l'entrevista, així com per l'obsequi dels fullets informatius sobre el Parc, que apareixien en el número 2.

Avui per fi podem publicar l'entrevista que li vàrem fer, que, malgrat els tràmits i la diplomàcia amb que tracta el tema, és de gran interès per concienciant-se de com ha de ser un parc natural, i en concret el nostre. Que es reparin les deficiències i no predominin els interessos personals o polítics per sobre d'una causa sana. Creiem que és un bon començament per aconseguir una cosa que altres països europeus ho tenen superat de fa anys.

DIPUTACIÓ DE BARCELONA

—¿Quins factors van impulsar a crear la serralada de Sant Llorenç del Munt i Serra de l'Obac (correguin si ens equivoquem), com a Parc Natural i de quan data la seva constitució?

—La Diputació va iniciar a l'any 1969-70 una actuació en defensa de la natura davant el clam unànim de tothom contra la degradació que estava patint l'espai rústic-forestal amb motiu, especialment, de la proliferació del fenomen de les urbanitzacions, que ja afectava directament indrets admirats de sempre pel seu especial valor paisagístic, cultural i històric. La necessitat d'una millor qualitat de vida, de dotar el país d'uns espais protegits accessibles a la comunitat, a fi de possibilitar els contactes home-natura, també van influir decisivament.

—¿Ha experimentat ampliacions al llarg del temps?

—Sí. Als voltants del 1980 es va creure convenient fer un estudi d'ampliació de la zona del Parc aprovada en 1973; la revisió es va aprovar en 1982 ampliant substancialment la superfície del territori protegit, quasi coincidint en l'antiga àrea d'influència.

—¿Creu que la gent, en general, està prou informada del que significa un Parc Natural? ¿I si ens referim en concret a la part de Sant Llorenç Savall? (que al nostre parer n'està poc informada).

—Crec que cada vegada s'està més informat, la gent va prenent poc a poc consciència del respecte que cal a la natura i la necessitat que tenim de viure en harmonia

Amb respecte al municipi de Sant Llorenç Savall, hi ha sectors que estan força informats, com és el cas dels habitants de la Vall d'Horta, altres és possible que no tant, però confio que poc a poc s'incrementi aquesta informació.

—¿Quines poden ser les problemàtiques principals amb que es troben a l'hora de dur a terme la conservació d'un Parc d'aquestes característiques?

El Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac, rep principalment els caps de setmana, una forta presència humana que es diversifica per tots els racons del Parc, tots ells amb ànsia de gaudir de la natura, lluny de les seves ciutats plenes de fum i cotxes.

A partir d'aquí els problemes es multipliquen; no oblidem que sols una minoria causa veritables problemes de conservació, la resta acostuma a ser gent que s'estima el nostre país i senten un gran respecte per la natura i la gent que viu a la muntanya.

—¿De quins serveis disposen

—Davant de les diversificacions del problema, el Servei de Parcs Naturals, treballa en diverses línies.

- Educació ambiental.
- Estudi i promoció d'utilització racional dels recursos del medi rural.
- Creació d'equipaments i serveis comunitaris pel lleure.
- Assessorament als municipis per resoldre el problema de defensa de la natura.

Per a dur a terme tot això comptem principalment amb un servei central de suport i en concret en el Parc Natural comptem actualment amb set persones.

—¿Disposen del suport oficial desitjat?

—El nostre Servei depèn, en quant a pressupost, de la Diputació de Barcelona, que actualment destina una part del mateix per poder aconseguir l'objectiu de determinar, consolidar i gestionar els espais protegits que promoció.

—¿Quin és el problema més greu (si es dóna el cas) en que es troben actualment?

—Possiblement el problema més greu sigui el dels incendis forestals, aquest és sens dubte el principal, tots els altres tot i sent greus, les motos, la massificació, l'erosió, etc., tenen efectes menys negatius.

—¿Hi va haver algun conflicte amb la urbanització Les Marines? ¿Els terrenys urbanitzats, haurien d'haver estat inclosos en el Parc?

—Quan es va fer l'ampliació del Parc al 1982. Les Marines ja existien i va considerar-se prou consolidada la urbanització com per deixar-la fora del parc.

—¿Segons ens han informat, el Parc Natural abarca fins a l'indret de Les Arenes, però la situació en que es troba aquesta zona es contradu amb les normes elementals que han de regir el funcionament d'un Parc Natural? ¿Quina és la problemàtica? ¿Quines solucions creu que s'haurien de cercar?

—Com hem exposat anteriorment un dels principals problemes és la forta presència humana en diversos indrets del Parc. Les Arenes és un d'ells, conjuntament amb altres tres punts més perfectament localitzables. La Font de Carles a Rellinars i Can Robert a Matadepera.

A les Arenes i els seus voltants, el riu Ripoll juga un paper important. No hem d'oblidar que fa alguns anys la gent, venia inclús a banyar-se. Avui, principalment els plans són un lloc d'esbarjo i en ocasions de petits tallers mecànics o de venda de cotxes.

El Servei de Parcs, fa anys que intenta la solució, però la no existència d'espai públic i el tancament dels propietaris a vendre unes hectàrees de terreny fa que el problema continuï.

—¿Creu que la banda de Sant Llorenç Savall, a l'entorn de la de Matadepera, està menys conscienciada sobre el tema o és la manca d'una infraestructura adequada que reguli l'òptim desenvolupament d'aquesta part com a zona protegida?

—Sí, és possible que el sector de Sant Llorenç Savall estigui menys conscienciat, però crec que és relatiu i tot depèn del tipus d'actuació; al sector de Matadepera s'ha intervingut més en l'aspecte de la presència d'un nombre important de visitants, principalment al ser l'accés més natural per la Mola, que amb el seu Monestir li dóna un important atractiu.

A Sant Llorenç hi ha interès en protegir i mantenir una important àrea de reserva agrícola que és la Vall d'Horta, possiblement això de cara a l'exterior no es veu tant, però per a la conservació del Parc, és tant o més important que les altres accions.

—¿Voldria afegir-hi quelcom més?

—Demandar als seus lectors col·laboració i ajuda per portar endavant aquesta tasca i que qualsevol suggerència serà ben rebuda i degudament estudiada i que sapiguen comprendre'ns, que de vegades les decisions que es prenen són pel bé col·lectiu i que a la llarga beneficiarà les futures generacions,

RESUM DEL VI FESTIVAL DE

El Festival començà amb un ballet, a manera d'obertura.

Seguidament hi participaren els nens petits i grans, del curssets de natació realitzats durant els mesos de juliol i agost, amb les proves:

25 metres petits

25 metres infantils

50 metres juvenils

25 metres seniors

25 metres veterans, amb la dificultat de nedar amb manoples.

Després una demostració de gimnàsia esportiva a càrrec de la campiona d'Espanya i primera de Catalunya Montse Navarro i les nenes Joana Navarrete i Mònica Palacios, del gimnàs Noroc de Sabadell.

Els monitors de natació feren una exhibició de tots els estils: Crawl, Espatlla, Braça i Papallona, aquest últim i per primera vegada, a càrrec d'Arcadi Romera i Gabriel Frutos.

A més els monitors feren una exhibició de socorrisme, amb notes d'humor, el que va fer que el públic s'ho passés molt bé.

Seguí una escena còmica de l'òpera Carmen, de Bizet, interpretada per Núria Gisbert, Joan Costa i Jaume Pujol, que va fer passar una bona estona als espectadors.

Al acabar tenim com a participants al Ballet Aquàtic, destacant les senyoretes Susana Mirapeix, Elisabet Estrada, Núria Gisbert, Yolanda López, Rosa Fajes, Maria Teresa Calvet, Neus Castellà, dirigits amb molt afecte i esforç per la senyoreta Núria López, ja que a l'acabar la Comissió li fa lliurament d'una placa commemorativa.

A l'arribar a repartir els premis, l'acte fou presidit per en J. Casanoves, en representació del senyor Batlle i Lluís Jo, a l'Ajuntament de Sant Llorenç.

També hi hagueren els premis del concurs de pesquins, com cada any, organitzat per la Comissió. Els premis foren els següents:

1er. Damià Calvers

2on. Albert Romero

3er. Carme Carbonell

I accèssits per: Joan Manel Torralba, Llorenç Torralba i Oscar Rodríguez. Tenien opció a presentar-se a concurs fins els quinze anys.

Seguidament, repartiment de medalles cedides per l'Ajuntament de Sant Llorenç Savall, en record del VI Festival de Natació.

Per mitjà d'aquestes ratlles, agraïm a totes les entitats, comerços, Creu Roja de Sentmenat i públic assistent, així com als ajuntaments de Sant Llorenç Savall i de Sabadell.

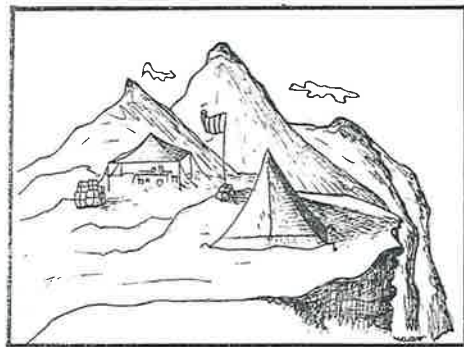
A dos quarts de 12 començà la verbena amb el conjunt «La Nit Bàng» d'Olot, passant una nit molt divertida, ballant de valent i participant en un sorteig fabulós.

DELS AMICS DEL CAMP DE TREBALL

Durant tot el mes de juliol més de quaranta nois i noies de tota Catalunya, repartits en dos torns de quinze dies cada un, han passat uns dies de les seves vacances a Sant Llorenç de Savall, participant en un dels camps de treball que organitza l'Institut Català de Serveis a la Joventut, de la Generalitat de Catalunya. L'objectiu d'aquests camps es facilitar als nois i noies que ho desitgin la possibilitat de passar uns dies de vacances en contacte amb un grup de joves de la seva edat, educant així els valor de l'amistat, la convivència i la solidaritat entre els membres del grup, alhora que destinen una part del seu temps de vacances a fer una tasca de servei a la comunitat local, que els permet també d'aprendre unes tècniques de treball a les que no estan habituats.

En els camps de treball s'ajunten, així, dos objectius principals; d'una banda passar uns dies de vacances en un ambient diferent, en contacte amb el món rural i natural, juntament amb altres nois i noies, de diferents pobles de Catalunya, però units tots per aquestes ganes de passar-s'ho bé i fer nous amics; d'altra banda hi ha la realització d'un servei al poble que acull el camp, un servei que es basa en l'oferiment voluntari d'aquests joves d'una parte del seu temps durant les vacances, fent cadascú el treball d'acord amb les seves possibilitats. Tots hi participem i és entre tots que acabem la feina. Aquí a Sant Llorenç la feina que hem fet consistia en acondicionar un terreny d'acampada per tal que els excursionistes que visiten el vostre poble trobin un lloc adequat on poder-hi fer estada. A més d'aquesta feina central hem fet altres petits serveis addicionals: hem pintat els bancs de la plaça, las baranes, hem ajudat als paletes que fan la pista de bàsquet de l'escola i hem col·laborat en el I Festival de Música del Marquet de la Roca.

Aquestes activitats de vacances comporten pels nois que hi participen un enriquiment personal, al meu entendre, encara més important: durant els dies que han estat aquí han conegut el vostre poble i la vostra gent, com sou, què us

mou, com us expresseu. I això és molt important: nois i noies d'arreu de Catalunya, molts d'ells desconexors fins i tot de que existís el vostre poble, s'hi senten ara agermanats i s'identifiquen amb aquest bell indret perquè hi han posat el seu esforç i perquè han conviscut amb la vostra gent.

L'experiència del camp de treball —qualsevol d'ells us ho pot dir— és una experiència que es recorda sempre: els companys que has conegut i amb els que durant quinze dies t'hi has relacionat a fons, el lloc on has passat aquests magnífics dies de vacances, la gent que hi viu, els jocs que has après, les vetllades sota els estels... i la marxa nocturna amb el jovent del poble!

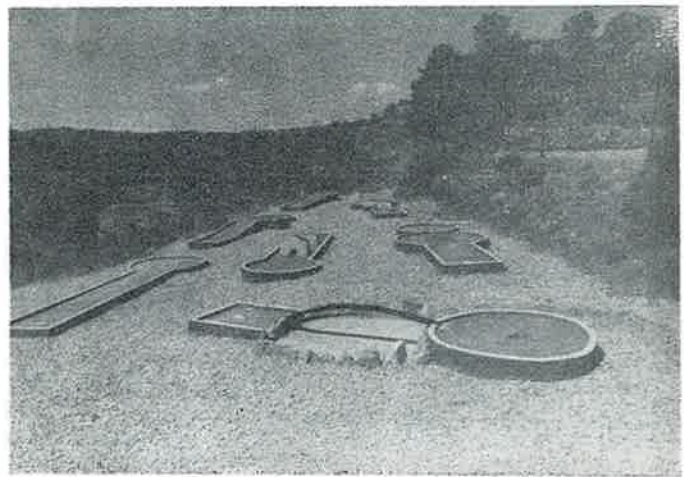
Abans d'acabar voldria agrair publicament a tots aquells que ho han fet possible, el fet que haguem sigut aquí de vacances: el vostre Ajuntament, que ens va demanar de fer aquí aquest camp, que des del primer moment ens ha acollit molt bé i en tot moment ens ha donat el seu suport i ens ha facilitat tot el que li hem demanat; la gent d'aquest poble, en especial els joves, que ens heu mostrat obertament la vostra manera de ser i ens heu acollit durant aquests dies; els nois i noies que hi heu participat, que amb la vostra alegria i la vostra disponibilitat heu fet que aquest camp anés tan bé; els que heu participat com a monitors i com a intendants, dedicant a aquests joves el vostre estiu i la vostra riquesa personal: sense vosaltres el camp no s'hagués fet; i també als Serveis Territorials de Barcelona de l'JCSJ, que han organitzat el camp, ens hi han donat tota la infraestructura i ens han recolzat plenament en tot moment.

A reveure:

Lluís Ros
Director del Camp
de Treball

CAIXA DE SABADELL

ESPORTIU LA CLAU! DE SANT LLORENÇ SAVALL

LA CLAU! és el primer club esportiu de Sant Llorenç creat i pensat per fomentar l'esport i el lleure entre els llorençants.

Situat en un esplèndid terreny i amb una magnífica vista de la serralada de Sant Llorenç de Munt, LA CLAU, us ofereix la possibilitat de compartir, en mig d'un ambient natural, unes instal·lacions molt dignes, que amb el temps anirant creixent i adequant-se a l'entorn que l'envolta. Això sí, el resultat depèn en gran part del nombre de socis que s'inscriguin i les suggerències que aquests vulguin donar-hi.

Aprofitant la Festa Major i donada la demanda de molta gent, els promotors van decidir obrir el complex, tot i que moltes coses estaven inacabades.

Ara es donaran uns quants retocs a certes pistes del mini-golf, que no estan acabades, així com a la valla de la pista de tennis. D'igual manera es mirarà d'acondiconar l'entorn el màxim possible.

Tot això, a més del material del gimnàs, es pensa tenir enllestit durant aquest mes o el proper i en dates no gaire llunyanes es pensa passar a la construcció d'una nova pista de tennis i un parc infantil on poder-hi deixar la quitxalla i que tanta falta fa al nostre poble. Es calcula però que fins a

la Setmana Santa que ve el complex no estarà a ple rendiment.

A més del mini-golf i el tennis compta amb un bar i un reservat social on els socis puguin parlar, jugar a jocs de taula o contemplar còmodament la televisió. Així mateix disposen d'un servei de pupillatge on es garanteix una perfecta cura del cavall. Si en disposa d'un i no sap on deixar-lo o li porta massa feina, ja ha trobat el lloc adequat. A més poden donar-li informació sobre la manera de fer-se amb un d'aquests animals, així com per fer servir les instal·lacions per provar el cavall abans de comprar-lo.

El reservat, el tennis, gimnàs i pupillatge només poden ser d'ús exclusiu del soci, però no es descarta que el soci els pugui utilitzar junt amb una altra persona sense carnet, però amb uns límits establerts.

Tot això, com és lògic, té un preu. I es precisament ara el millor moment per invertir en un Club que pot desintoxicar en gran part el nostre cos i el nostre cap del treball de cada dia, i es més, el tenim al costat. L'inscripció es paga només una vegada, és a dir, per sempre mentre el soci no es doni de baixa. El seu preu és de 10.000 pessetes. Després s'ha de pagar la mensualitat reglamentària, per un import de 1.500 pessetes al mes.

Es un preu just per les instal·lacions de que disposa, però a-

puntar-se ara també significa una inversió, si pensem que amb el pas del temps s'anirà ampliant considerablement i per tant el que pagui més endavant haurà de pagar més d'inscripció.

Si posem l'exemple dels estiuejants, les condicions són les mateixes. Paguen l'inscripció i si no volen ser socis fixes, paguen els dos o tres mesos que s'estiguin al nostre poble, donant-se de baixa després. Això fa que els hi surti rentable, ja que tenen tot el dia per aprofitar al màxim les instal·lacions, per contra el llorençà, que té gairebé tot l'any per anar-hi, es normal que s'absenti durant aquestes dates.

Els professionals de l'esport també intervenen en el Club. Tenen ja disponible un monitor de tennis i un de gimnàs, que serà contractat per determinats dies, segons el nombre i les necessitats dels socis, inclouent-hi a més cursos específics d'aquestes activitats.

Això donarà la possibilitat a qualsevol llorençà, d'aprendre o perfeccionar-se en l'esport del tennis, la gimnàstica o el manteniment corporal, d'una forma instructiva i equilibrada.

Tot això us ofereix i us oferirà el primer Club Esportiu del nostre poble, pensat i fet per a la nostra gent.

El tindreu obert sempre que vulgueu, de les 10 del matí a la 1 de la nit.

ELECTRODOMÈSTICS ROVIRA

FERRETERIA
BRICOLAGE
JOGUINES
INSTAL·LACIONS de:
AIGUA - GAS i ELECTRICITAT
BOBINATGE DE MOTORS

Carrer de Vic, 1

Telèfon 714 00 84

DE DIMARTS A DIUMENGE
A PARTIR DE LES 8 DE LA TARDA

Sant Llorenç Savall

A LA COMISSIÓ... FELICITATS

Vist l'inici de la Festa Major, tots recordem l'espectacular inauguració, al Teatre, el Quo Vadis?, l'orquestra Melodia, etc.... ¿No hauria pogut acabar millor? L'acabament va estar força bé, el transformista ens va fer riure, però després dels tres dies (i nits) d'alegria «desbordant», hi mancà quelcom, no?

A la Comissió només cal dir-li una paraula, ENHORABONA perquè ha aconseguit que el poble de Sant Llorenç Savall es trobés «encés» durant la Festa, llàstima del final, un tan ensopit, però estic segur que l'any que ve serà més encertat.

Un altre d'aquí

DESPRÉS DE L'ÈXIT

Ningú es pensava en aquest poble, que el grup de teatre Sant Llorenç duqués a terme una seriosa obra de teatre; tothom, o gairebé tothom pensava que l'únic camí que teníem era el d'anar fent els Pastorets, doncs no!, a més dels Pastorets hem dut a terme la que serà a partir d'ara, l'obra més recordada entre nosaltres, «Flors i Bombons...», que esperem que sigui el punt de llançament d'aquest jove, però entusiaste grup teatral.

La vida però, continua, i el curs d'aquest grup de teatre, també, per tant, no ens queda cap altra solució de mirar cap al futur i veure que només falten tres mesos per Nadal i hem de posar a part «Els Pastorets» de Josep Maria Folch i Torres. Aquest any estem, com cada any, oberts a tota col·laboració, el nostre fi seria que tota la quít-xalla, i el jovent de Sant Llorenç s'animés i poguéssim dur a terme els millors Pastorets mai fets en aquesta vila.

A més dels Pastorets tenim en projecte alguna que altra obra de teatre; és però molt difícil representar-la abans del Nadal.

Només ens cal esperar la reacció general d'aquest poble, que cada dia més mostra la seva afició cultural.

J. R.

RECORDANT AL CAMPANER

D'ençà de la mort d'en Josep Vilaclara i Soler, a l'edat de 87 anys, ocorreguda el 23 de juny d'enguany; les campanes han deixat de voltejar. Els diferents tocs que anunciaven alarma, dols o alegries han estat substituïts mecànicament, que sense criticar la seva realització, per manca de substituïts, ha fet que una enyorança ens conngués.

Durant més de trenta anys, en Josep amb un entusiasme infantil les feia voltejar, ja fos per adherir-les a les festes de joia o per palliar el dolor que anunciaven a tota la feligresia coneixedora del so de cada toc.

Abans de Josep Vilaclara, durant deu anys, fou en Salvador Canadell l'encarregat dels batalls de les campanes seguint una tradició remota, l'origen de la qual desconixem, qui ens anés recordant els fets transcendents del poble a través de la Parròquia.

Anterior a Salvador Canadell, fou en Víctor Rius Homs, que també amb més de trenta anys, no solament anunciava els esdeveniments dits anteriorment, sinó que a més tres cops cada dia tocava els tocs de l'Angelus; un a punta de dia, l'altre a mig dia i l'últim al capvespre, conegut popularment que: «a toc d'oració les noies a racó», fent voltejar la campana major.

Abans de Víctor Rius, hem recollit dades que l'encarregat de les campanes fou un tal Pere Jo. En els tocs de batejos era ajudat per una escolans als que havia alligonat de tal manera que segons el repic de les campanes petites el poble sabia si el nou batejat era nen o nena.

La fatídica guerra civil de 1936-39 carregada d'odis i malevolences, portà a terme la destrucció de totes les campanes per mans dels qui havien repicat el seu bateig i anunciat el condol dels seus éssers més estimats.

Finalitzats els quasi tres anys de mal de ràbia contra el més Sant i Sagrat, la feligresia de Sant Llorenç Savall es mobilitzà per omplir el buit del campanar.

Éssent rector sacerdot Mossèn Josep Blancher, s'inicià una campanya de recollida d'aram, cantis, perols i monedes. Amb tots els objectes d'aquest metall i alguns trossos de les campanes destruïdes i que algun valent havia amagat, es fongué una de les campanes grans que dona a la plaça, que porta la següent inscripció: MCMXLII JOANNA IN MEMORIAM ESPOSORIUM FELICIS ET ANTONIAE LAUS DEO. La més gran de les dues petites té grabat: MCMXLII MARIA ANGELIS SALVANO. Aquesta fou fosa a una fundició d'Olot i pagada per el senyor Jaume Blasi i Buixeda, la seva esposa es deia Angela Caba.

La més petita de totes fou fosa i donada per Francesc Fortuny. L'altra de les grans, per més indagacions que hem fet, no ens ha estat possible esbrinar la seva procedència i que porta la següent inscripció: «SANTI FAVIANE ET SEBASTIANE ANO DE 1806-PEDRO DEL CORRAL ME HIZO».

Les noves campanes foren batejades a l'any 1942 essent nombrosos padrins els més grans assistents al Catecisme que feren Montserrat Codina i Salvó i Joan Margenat i Roma, en presència de les autoritats municipals, presidit per l'alcalde Magí Oliver i Armengol.

Segons testimonis encara vivents, la preocupació i dificultat per pujar la campana grossa fou resolta per l'enginyer del llorençà Joan Plà, que després de col·locar una bastida amb un ternal aferrat a ella, intrèpidament cavalcà sobre la campana i manipulant ell mateix el ternal fou col·locada sense gaire esforç en el seu lloc, davant l'espectació general.

Demano disculpes jo també, si algunes dades que se m'han tramés respecte a la destrucció de les campanes, perquè fossin publicades, no les hagi incloses.

El so de les campanes uneix a tots amb cor de germans sense distinció, tant en les penes com en les alegries.

Llorenç Roma

RESTAURANT MASIA Les Elies

Ctra. Sabadell a
Monistrol de Calders Km. 26
(per Castellar del Vallès)

Reserves 831 73 03

BAR ROYAL CAFÈ

COSES QUE PASSEN

—Durant el mes de juliol, va haver-hi un incendi a l'abocador municipal, que va fer perillar greument els boscos dels voltants. Bombers i avions varen anar a apagar un foc provocat, incomprensiblement, per un abocador legal, situat en un lloc incomprensible, que cremant hauria de ser illegal en un lloc d'aquestes característiques. I no és la primera vegada que passa.

Sembla ser que hi ha incendis que estan ja previstos perquè els bombers hi vagin a fer pràctiques, però un incendi no s'ha de prevenir mai. INCOMPRESIBILE.

—Incongruències de la vida: el carrer Nou abaans era de baixada, però ara i passen els cotxes i les bicicletes en les dues direccions.

—Guia turística de Sant Llorenç: aneu a la platja de les Arenes! Sorra gruixuda, accessos oberts, trens de rentat manuals amb aigua de sabó incorporat. Aigües curatives. Àmplia zona residencial. Restaurant d'alta qualitat al peu de la carretera. Controlat pel Departament de la Generalitat de Palau de Can Pixa Rellisca. Guàrdies forestals inclosos i força empenyats. Papereres extenses. Ambient pataner. Podeu portar-hi gossos, gats i animals de granja. Port esportiu i escola de Wind Surfing oberta els dies de temporal. Places limitades. S'accepten targes de crèdit. VINE A LES ARENES AQUEST ESTIU. CATALUNYA, ENDAVANT AMB EL TURISME!

—De fet, hi va haver manca de col·laboració en la compra de mocadors, ja que la Comissió es va veure en l'obligació de rebaixar-los durant el ball del dissabte a la nit. Lamentable.

—El Club d'Arquers Sabadell-Terrassa va venir desinteressadament a fer-nos una demostració i mereixen, com a mínim, millor atenció per part de la Comissió, com ara, per exemple, el detall de convidar-los a un refrigeri.

—Gran èxit en el taller de ceràmica. Per uns moments els llorençants ens vàrem sentir un xic artistes. Ni l'organització esperava tal acceptació per part del públic. Segons hem sabut, es van triplicar el nombre de peces que els propis mestres creien necessàries per la demostració.

—Com a poble textil, no va deixar de ser una casualitat, que fos un teler, i tots els seus utilitatges, el qui restés exposat, en miniatura, a la Casa de Cultura durant els dies que durà la Festa Major.

L'ESQUEIX COMARCAL

Amics de Monistrol de Calders, Castellar del Vallès, Sant Feliu de Codines i Sabadell. L'ESQUEIX també està obert a tots vosaltres.

Podeu participar-hi amb qualsevol escrit, ja sigui una opinió personal, entreteniments o informació referent a la vostra comunitat. Només cal adreçar la vostra carta a l'Apartat de Correus 08212 Sant Llorenç Savall i s'us publicarà sense cap problema.

Si la cosa prosperés ens encarrerariem de fer arribar exemplars a cada poble. ANIMEU-VOS. Si no sabeu on escriure, l'ESQUEIX us té les portes obertes.

SARDINADA A COMABELLA

L'última festa d'estiu a Comabella va ser la Sardinada Popular amb cantada d'havaneres.

La sardinada havia de començar a dos quarts de nou, però una estona abans ja hi havia gent que agafava lloc a les taules que havia preparat l'organització, d'aquesta manera es va començar amb puntualitat.

Les racions que constaven de pa, vi i sardines es menjaren ràpidament i els cuiners no donaven a l'abast a fregir tantes sardines.

Un cop entaulada la gent i a mig sopar, es va donar pas a les havaneres, que van ser cantades per grup «Peix Fregit». Mentre cantaven s'anava olorant el rom cremat que va ser begut a mitja part de les havaneres.

La festa es va acomiadar amb «El Meu Avi» i la gent marxant cap al ball de la piscina.

Iru

CORRESPONDÈNCIA

Creiem que per fi s'havien acabat les «varietats» en aquest poble.

Diumenge de Festa Major vàrem adonar-nos, que, tot i ser en plan de gresca, encara hi ha l'espurna encesa d'acabar la festa amb espectacle de «Varietés».

Entenem que, tot i tractar-se d'un espectacle «xavacà», agradà força a «cert públic», explicant els clàssics acudits «suats» sobre sexe, política i personatges del món de l'espectacle.

L'objectiu d'aquests «actors», és fer riure a la gent, malgrat que això comporti ridiculitzar a algun espectador, entra dins del seu programa.

Però una Festa com la d'enguany hauria hagut de tenir un altre final, ja que el show de Carmelo Se-

yés ens recordà per uns moments l'envelat i les crítiques del passat envers aquests espectacles.

Uns assistents

TEATRE AL CARRER: CIRC

Dimecres 29 d'agost, sobre les vuit del vespre, entràvem en el preludi de la Festa Major, tot contemplant «El Petit Circ de Carrer», espectacle patrocinat per l'obra cultural de «la Caixa» en el seu vuitè any i primer en el nostre poble.

Es tractà d'un espectacle infantil modern i de qualitat, que comptava amb la participació del públic. Un detall remarcable fou que tot i tractar-se d'un circ, hi podia participar-hi gent de totes edats, des dels més menuts fins als més grans.

Els equilibris, malabarismes, vestuaris combinats amb una part interpretativa fa que l'espectacle tingui un atractiu inusual. Esperem la repetició de l'experiència en anys successius.

UN DEBUT PROMETEDOR

Des de que feia uns dies es va posar en conxement de la gent, l'actuació en un recital de guitarra del jove Lluís Clapers, els comentaris varen ésser diversos segons les edats, però tots en general indicaven sorpresa i un to més o menys velat d'admiració.

El lloc escollit per l'esdeveniment, és ben conegut per tot el jovent d'aquests paratges. Es acollidor e informal, molt adequat al caire amistós i senzill que el novell guitarrista va voler donar en tot moment a la reunió musical, començant per la breu i simple presentació que en Lluís feu del concert.

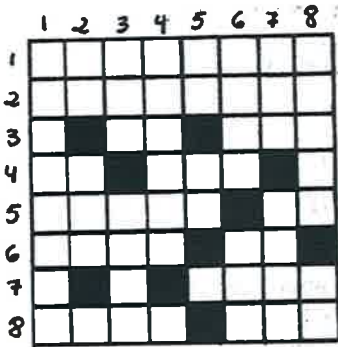
Rodejat pel silenci i l'espectació d'un nombrós grup de persones que omplien la sala del pub «Down», l'artista va afinar l'instrument i inicià tot seguit el recital.

Amb gran agilitat de mans i seguretat de moviments, ens va deleïtà amb una dotzena de composicions musicals molt ben escollides, d'estils diversos, que posaven a prova la bona preparació del nostre debutant. El qual dominà l'instrument que mostrà la seva acurada formació musical i que és una segura promesa en el món de la guitarra de concert.

Com a llorençants i amants de la música ens congratulem d'aquesta estrena brillant d'un paísà fins ara desconegut.

Enhorabona Lluís i endavant sempre!

Un estiuejant

MOTS ENCREUATS

Horizontals:

1. El que teniu al davant vostre.
2. Lliquació.
3. La primera. Aliment diari. Al revés, famosa discoteca del Vallès Occidental.
4. Negació. Embolic. Una E.
5. Germans del pare o de la mare. És, en anglès.
6. Divinitat egípcia. 3.ª nota musical.
7. Una E. Una R. Estava assegut.
8. Natiu de Suècia. Al revés, en teoria ho és el Ripoll.

Verticals:

1. Taques.
2. Ep. Uns nois sense N. Una U.
3. SOP. Irlanda.
4. Partícula interrogativa de quantitat en plural. Una C.
5. Va. United States. Una S.
6. Moneda de la CEE en plural.
7. Set i amb un negre al mitg.
8. Mulladas. Terminació verbal.

SOLUCIONS

Horizontals:

1. L'ESQUEIX
2. liquació.
3. a. pa. vip.
4. no. nus. e.
5. tiets. is.
6. isis. mi.
7. e. r. seia.
8. suec. uir.

Verticals:

1. llànties.
2. ei. ois. u.
3. sqp. Eire.
4. quants. c.
5. ua. us. s.
6. ecus. meu.
7. iii. iiii.
8. xopes, ar.

Baia

ASTROLOGIA (mes de setembre)

ARIES: Possibles contraccions musculars produïdes per tensions poc habituals.

TAURE: El teu intent de domini serà inútil. No busquis trobar tant equilibri en el teu interior.

BESSONS: Fes un descans en el teu camí, però, no cal que miris darrera teu; ho tens al teu davant.

CRANC: Els astres baixaran un cop més pels teus dominis. Escolta bé i trobaràs el que cerques.

LLEÓ: Deixa de banda el teu sorprenent orgull i troba la teva pròpia sensibilitat.

VERGE: Arranca els records que t'angoixen. Aconsegueix el teu propi renaixement.

BALANÇA: La teva pròpia balança del cos restarà equilibrada, però, no confiis en la sort, no és aconsellable.

ESCORPI: Et sentiràs atterradora-ment provocatiu. Mira de controlar els teus instints, pots tenir problemes.

SAGITARI: Si intentes treure la teva força per evadir-te, tan sols trobaràs un forat negre on hi cauràs precipitadament.

CAPRICORN: Comença un nou ritme astral per a tu. Aprofitat-hi, tindràs sort.

AQUARI: Acumulació de projectes. Separació momentània del cos i la ment. No serà greu.

PEIXOS: La galaxia de l'Ull Negre t'influirà molt en aquest mes. No iniciis qualsevol joc, ho perdràs tot.

FE D'ERRATES

A l'anterior número, a l'article sobre el Concert on posa: «...quan els nuvols afinaven...», hi ha de posar «...quan els músics afinaven».

En el reportatge publicitari sobre el restaurant Les Elies havia de posar en un dels seus marges: PUBLIREPORTATGE.

DICCIONARI ESQUEIXAT

ADEUDAR: Despedir-se tot dient adéu.

BIHOLADOR: Que és dues vegades holador. Al saludar sempre diu: Hola, Hola!

CATIPEN: Ca t'omplen la panxa i et treuen la gana.

DRACULAR: Fer un «beso negro» un vampir.

ENSALADILLA: Insecte que habita en el pubis de les russes que no tenen gaire cura de la seva higiene íntima.

FALICITAT: Complauença que s'aconsegueix amb l'orgue orinador, bé sigui orinant o no...

GESPA: Motocicleta italiana amb la qual pots fer vrans tragesies.

HACHA: T'ho deixa txo que no fetgetxis tant!

ININTELIGENT: Mirar on posa: «Ruck».

JUEU: Una partida o bé prefeiu mirar la tele.

KIEV: Que dingú ez mogui!, aitxò éf un atracamentz!

LITERADURA: Llegir un llibre de Charles Dickens en un doblellit de matalàs de fusta.

LLOP: logurt de la casa Lloplait.

MORIBUNT: Estat físic normal de qualsevol humà que escolta seguides dues cançons de Rick Ashley o mitjhora d'un discurs de Fidel Castro.

NOVICIA: No crea hàbit. Aplicat al clero, és una incongruència.

ORANETA: Temps màxim de pulcritut en l'entrecreix d'una dona de la vida fàcil.

PRRRRT: Onomatopeia del nom que escolliria per l'animal del Mariscal (el gos del 92).

QQQQQQ: Rellotgesuísrelotgesuísrelotgesuís.

RUCK: Ashley: Professiò: can-
taant?

SAC: Avat el broquil.

TITA: També és un jugador de football.

U: Nombre d'assistents a un concert de Rick Ashley, contant-hi els tècnics de so i d'iluminació.

VODKA: Causant de la mort dels peixos dels nostres rius. Tot-hom sap allò que diu «Por la vodka muere el pez».

WEST: Per on!

XINXETA: L'ampolla ja veurax con en do diex ja xerà buida.

YOP: Animal ferotge que en lluna plena es torna home.

ZEN: Forma oriental de pensament basada en la manca de definició en les respostes. Ex:

—Com estàs?

—Donc mira, «na zen!».

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"

Terenci Galot
Frederic Ollonassos
& Carme Melles